

"Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponențial".

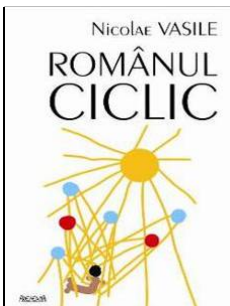
Nicolae VASILE

Lansare de carte: ianuarie 2016

Nicolae VASILE

ROMÂNUL CICLIC

Recenzie de Viorel MARTIN

Apărută în București, în anul 2015, la Editura AREFEANA, cartea „ROMÂNUL CICLIC” a scriitorului Nicolae VASILE este o sumă de 28 de povestiri și 33 aforisme scrise cu talent, dar și cu rigoarea inginerului, cercetătorului științific și profesorului universitar. Fiecare povestire tratează o temă de viață, filozofică, literară, științifică, economică, socială, cu argumente științifice, scriitorul dovedind o mare experiență în problematica tratată.

Metoda de prezentare este foarte interesantă. Relatarea pe tema respectivă este prezentată, de regulă, în partea a doua a eseului. În prima parte se tratează o problematică, în general cu argumente filozofice, povestea urmând apoi ca o exemplificare, o întărire a judecăților de valoare emise în prima parte. La final, majoritatea eseurilor au o concluzie, o poantă, sau o învățătură, ceea ce le conferă dinamicitate și prospețime.

Scriitorul atacă domenii diferite, dintre care unele sunt explicitate chiar în titluri, ca de exemplu: „Despre educație”, „Despre cercetare”, „Despre imagine”, „Despre politică” etc.

Altele se referă la teme diverse, de la conflictul între generații („Taifas între nou și vechi” - prezentată ca o piesă de teatru cu 2 personaje) la afacerile dubioase din primărie, cu parcuri și flori („Creștere sau întărire”), la tertipurile celor din diaspora de a-i readuce pe cei expulzați înapoi în țările respective („Pașaport suedez”), la cărțile scrise azi în pușcării („Batjocorirea creației”).

„Românul ciclic” - eseul care dă și titlul cărții - face referire la teoria sistemelor, metoda constructivă, aplicată evoluției românilor în istorie, în prezent și în viitor. Toate eseurile sunt deosebit de interesante, prezentând rezolvări inedite pentru problemele puse în discuție. Din punctul meu de vedere, majoritatea ideilor și concluziilor din eseuri sunt pertinente, moderne și actuale.

Dar nu vreau să vă povestesc toată cartea. Vă las să o descoperiți singuri. Ceea ce vreau să vă prezint este stilul scriitorului, care, în ciuda rigoosului discurs științific, folosește metafore și alte figuri de stil, care dau valoare literară lucrării. Mai mult, autorul are momente de mare sensibilitate, care transmit emoție, sau pun cititorul pe gânduri.

În schița „Viață cu două viteze”, autorul deplânge moartea prietenului său, un cățel cuminte și bun: „Nu poți trece ușor peste dispariția unui prieten precum un câine! El devine mai mult decât un prieten, devine un membru al familiei!”.

Dacă la început el este puiul familiei, după un timp el se transformă în bătrânul, înțeleptul familiei, pe care toți îl iubesc, îl înțeleg, îi acceptă orice, dar nimeni nu poate face nimic să împiedice implacabila sa dispariție!

Viața lui curge mai repede ca a noastră! Așa a lăsat Dumnezeu!”

În „Femeia ca infinit” autorul scrie: „Femeia este, pentru bărbat, o primă și perpetuă confruntare cu infinitul, dar el nu are soluție decât să încerce s-o cucerească, începând de undeva!

Everestul a fost cucerit de câțiva temerari, dar nicio femeie nu a fost cucerită total, de nimeni!”

Ce constatare benefică! Îmi pare rău că nu am făcut-o eu! Ce m-ar fi iubit pe mine toate frumoasele lumii!...

Aforismele sunt și ele interesante și dau de gândit. Iată câteva dintre ele:

„Deșteptul nu are niciodată timp, prostul nu știe ce să facă cu el!”

„Orice se poate aranja, cu excepția morții și a iubirii, deși pentru prima am ceva dubii!”

„Poate, nu poate, știe, nu știe, omul vrea să aibă și să fie!”

„Deșteptul trăiește intens, prostul trăiește bine!”.

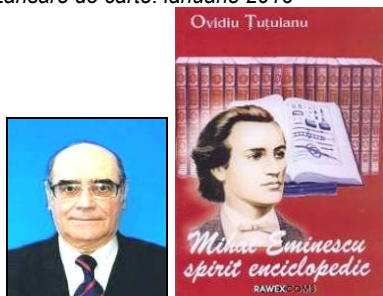
Prefața realizată de scriitorul Ion C. ȘTEFAN, pertinentă, echilibrată și la obiect, reușește să pună și mai mult în evidență valoarea cărții.

Vreau să îl felicit pe autor pentru „Românul ciclic” și vă recomand să parcurgeți această carte, care se citește dintr-o răsuflare.

În final să dedicăm și un catren:

*Viețuind pe mai departe
Pe pământul mioritic,
Ciclic scoate câte-o carte,
Deci... el e românul ciclic!*

Lansare de carte: ianuarie 2016

Ovidiu TUȚUIANU

MIHAI EMINESCU spirit enciclopedic

Editura RAWEX Coms, 2015

Catrene pentru colegii de cenaclu

Pentru **Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI**, autoarea romanului „Aer”

Într-o lume năbușită,
Unde pieri dacă ești fraier,
Ca să ai o reușită,
E nevoie și de ...aer!

Pentru **Nicolae VASILE**, autorul volumului de versuri „Taxa lui Caron”

Văzând că „durul” Caron vrea să-ți „tragă clapa”
Cu taxa pentru „dus-întors”-ce nu-i frumos,
Ai preferat atunci să mergi pe jos.
Dar cum ai reușit astfel, să treci apa?

Pentru **Nicu DOFTOREANU**, autorul volumelor de versuri: „În ritm de tangou”, „Tangouri dintotdeauna”, „Tangouri sub acoperire”

E clar, tangoul te-a vrăjit ntr-atâta,
Că i-ai făcut adesea noi avansuri.
Dar n-ai putea să-ncerci și alte dansuri,
Ca: valsul, rumba, samba sau „bătuta”?

Cornelia Violeta POPESCU

VIRTUALUL DIN OGLINDĂ

Dacă omul nu ar fi cunoscut păcatul, atunci când s-ar privi în oglindă, ar trebui să-l vadă pe Dumnezeu, căci după „chipul și asemănarea Sa” ne-a zămislit.

Cu cât gravitatea păcatului este mai mare, cu atât distanța dintre om și imaginea sa virtuală din oglindă - Dumnezeu - se amplifică, atingând limita maximă între iad și rai.

Pentru regăsirea adevăratei identități, realizate prin contopirea cu Virtualul, trebuie să te apropie de propria imagine din oglindă, să ai puterea să te privești în față, antrenând conștiința, să pătrunzi spiritul materiei dense a sticlei argintate, îmbinare între transparent și opac, apoi, depășind densitatea mediului, vei trece în subtil ca să-ți trezești subconștientul.

Cercetarea propriului chip în oglindă constituie începutul autocunoașterii, mai întâi la exterior, apoi, prin introspecție, până în intimitatea scânteii divine.

Fără prezența luminii create, oglinda nu poate oferi nicio imagine fizică.

Fără Lumina necreată care ne împlinește structurile, în special a scânteii divine, nu vom putea regăsi imaginea virtuală de Dumnezeu.

Oglinda, simbol al puterii de conștientizare, este în realitate o suprafață plană care funcționează doar în prezența unei surse exterioare de lumină.

Oglinzile apelor aduc cerul pe Pământ, începând astfel să se împlinească rugăciunea „precum în cer, așa și pe Pământ”.

Oglinzile ochilor noștri sunt unice, prin bidirecționalitate. Sunt magice. În același timp, retina captează miezul materiei până în adâncul noesic, care la rândul lui trimite întregii irizări din cea mai înaltă structură a Duhului Sfânt.

Oglindă este prezentul, prin care trecutul își poate ghici viitorul.

Oglinzile speranței ne-au fost dăruite pentru a ne proiecta visele până în viitor, trecând prin solar și cosmic, până la divinul Virtual.

UN INGINER

Ingenios, harnic, cumpănit în fapte, Gheorghe INDRE ne bucură cu a sa revistă, GÂNDUL ANONIMULUI.

Titlul revistei reflectă o stare, o dăruire a celor neștiuți, dar prezenți mereu în lucrări de bine.

Cineva, demult, a gândit opațul. Altcineva, mai apoi, lampa, dar până la el un om a făcut sticla, altul a scos gazul pământului, altul l-a adus și poate fi cumpărat de cine are nevoie, pe bani, pe ouă, pe datorie... Altcineva a gândit, a inventat, a născocit lumina electrică, becul...

Toate demonstrează nesingularitatea făptuitorului pe aceste meleaguri și intrarea într-o serie de nume, știute-neștiute.

Nume și numere prime. Cum și titlurile de reviste: „Dacia”, „Familia”, „Sămănătorul”, „Tribuna”, „Zburătorul”, „Gândirea”, „Lucaefărul”, „Vatra”...

Și dacă ar fi să trec toate numele de reviste, le-aș cuprinde în câteva volume, după cum bine a demonstrat cercetătorul literar Ion Hangiu. Și să nu uităm: „Univers ingineresc”, „Literar Ing”, tot reviste apărute prin strădania unui gânditor care a unit lângă el pe alții și iată, avem deja colecții interesante, dovezi ale trăirilor noastre, pe aceste pământuri, întru acest cer al existenței. Ceea ce e bine și de laudă.

Toate există prin munca și gândul sau prin gândul și fapta anonimilor. Uneori ei au nume. Unul dintre ele: inginerul Gheorghe INDRE. Numindu-l aici, numim întreg colectivul de redacție, dar și colaboratorii, mulțumindu-le că există.

Florin GRIGORIU

APRINDE, MAMĂ, O LUMÂNARE...

„Aprinde, mamă, o lumânare
Spre taică-tu, din când în când...”
Îmi scrie mama în scrisoare
Și-o văd prin scrisa-i lăcrimând.

Și-acest poem e rândul care
Spre el l-aduc, priinos de rând –
„Aprinde, mamă, o lumânare
Spre taică-tu, din când în când...”

Și eu sunt el, adesea-mi pare
Că îl repet în glas, mergând
Și mama văd cu-nduioșare
Cum spune încă, lăcrimând:

„O, fiul meu, ce-asemănare!
Aprinde, mamă, o lumânare
Spre taică-tu, din când în când...”

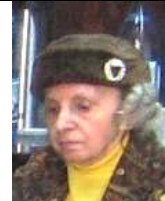
MARIA STURDZA- CLOPOTARU

ȘI TU EȘTI LUMINĂ!

doar însingurarea
din cămara inimii tale
poate să vadă
fără să judece
atunci când rămâi tăcut
un martor detașat
al jocului cosmic
te poți reconecta
la ceea ce ești
cu adevărat
la Sinele tău divin
și poate nu ai văzut
de păienjeniișul de stringuri
care te-au ținut captiv
în somnul ignoranței
sau nu ai auzit
glasul luminii
rămâi o clipă tăcut
primește-o
și las-o să curgă
prin tine
în veșnicia oceanului cosmic
un strop de lumină
ești tu

Michaela AI. ORESCU

LINIA DE COASTĂ

Când calmă, înspumată și senină
Și legănată-n sânu-i, după Lună,
Marea cea verde-albastră încunună
Oglinda cerului cu ntinderea-i divină,

În zbuciumul de valuri, în ruină
Lovește stânci cu furie nebună
Când norii valuri urcă în furtună
Și mușcă stânca-n coasta ce-o domină.

În superbia ei, linia de coastă
Se vrea ne'nvinsă-n zbateri de talazuri,
Pe când înfruntă ntinderea cea vastă!

În rocă, apa tot sfidând zăgazuri,
Complice timpului care-o adastă,
O trece în nisipuri de topazuri...

**Ioan
GANEA-
CHRISTU**

DE-ALE MELE, DE-A VALMA (II)

Cuvânt înainte la vol. II

Îndrăznesc să continui primul volum, așa cum am declarat, cu alte însemnări "De-ale mele, de-a valma", încurajat de o parte din cititorii mei care sper că au fost sinceri în aprecieri (am avut și critici!).

Nu mi-am dorit și nu am pretenția să mă număr printre scriitorii profesioniști care au studiat și învățat scrisul literar.

Prin anii de liceu scriam și desenam pentru revista liceului și chiar am avut o discuție cu profesoara de română, susținând, mai pe ocolite, că nu prea ar fi de dorit să ne încărcăm memoria cu poezia altora, subiectivă, care ar influența-o pe a noastră, proprie. În fapt, profesoara ne "asasina" cu cititul și conspectatul în toate vacanțele, când noi numai asta nu așteptăm.

Am păstrat mult timp aceste însemnări școlare, obligatorii, în care îmi notam idei, expresii deosebite, cuvinte rar folosite, neologisme cu scopul de a le analiza /adapta /utiliza cândva dar mi-am dat seama că nu mi se potrivesc și așa risca firescul, naturalitatea.

Însă, la fel de riscantă ar putea fi și sinceritatea, în sensul că scriind la persoana întâi, pe de o parte te dezvălui în fața diverșilor cititori (dacă ai noroc de ei și dacă ai cu ce să-i atragi), pe de alta, dacă faci ceva înfloritură, fie ele doar de natură literară, nu mai pari credibil.

Dar la urma urmei, pe cine ar deranja niște rânduri scrise așa cum te pricepi și simți, cu rolul de a-ți descărca memoria „calculatorului” și, numai dacă se ivește vreo ocazie, să le „prindezi”?

Și dacă nu le-ai printa? Care ar fi lipsa? Prea mulți folosesc expresia „nimeni nu e de neînlocuit” (cam multe negații...).

Fac parte din categoria celor care se exprimă mai ușor în scris, cel mai probabil, dintr-o oarecare emotivitate oratorică. De multe ori, fiind în situația de a urma să prezint o alocuțiune (să „iau” cuvântul) în fața publicului, în general, mi-am făcut în minte un șir de idei, sau le-am creionat, dar la momentul necesar nu mi-au ieșit din gură așa cum am vrut și am recurs la firescul de care am amintit, rezultatul fiind mult mai bun.

În fond, ce atâta vorbărie despre o amărățată de cârtică în care am expus puțină trăire a unui om oarecare, cunoscut doar într-un cerc restrâns. Punct.

**Nicu
DOFTOREANU**

TANGOUL ARBORELUI GENEALOGIC

Rădăcinile noastre comune
Le arătăm la lume ... prin NUME,
Pentru că noi,

Asemenea lor,
Urmași ai vechilor ramuri directe,
Avem trei.

Primul poate fi:

ȘTEFAN,
MIHAI,
ALEXANDRU
sau MIRCEA.

Al doilea-l aflu

În ceea ce noi denumim prin cuvintele:
CEL MARE,
VITEAZUL,
CEL BUN,
CEL BĂTRÂN.

Al treilea și ultimul,

Pentru a nu mai da nicio îndoială
asupra originii,
E și cel mai sigur indicator,

Pentru că, oricum ai lua-o,
toate gândurile când îl aud,
Duc spre cei ce rămân în toate vârstele,
Cunoscuți sub numele comun de:
ROMÂN!

**Gheorghe
MANOLEA**

SCARA

Merg adesea în orașul în care mi-am început activitatea de inginer.

Merg frecvent la Institutul în care mi-am început activitatea de cercetător.

Aici, inevitabil, urc și cobor o scară. La început, adică la începuturile activității mele era doar o scară săpată în pământ.

Bună când ... vremea era bună.

Cu Ion Căprar am pus câteva roabe de zgură ca scara să fie „bună” și pe vremea rea.

Tiberiu Loy a proiectat o scară de beton pe care au urcat, ani mulți, oameni.

Azi am regăsit scara îmbrăcată în haine noi. Și Laboratorul are haine noi. Are și unelte noi, moderne. S-au păstrat și „uneltele” de acum 42 de ani. Oamenii care urcă scara păstrează și amintirea celor care nu o mai urcă.

Am urcat scara. M-am regăsit pe mine, cel care am fost!

Am coborât scara. M-am regăsit pe mine, cel care sunt!

Am simțit, sub fiecare treaptă, urme din zgura de acum 42 de ani.

Mi-am amintit de... Ion Minulescu.

**Constantin-Nicolae
GAVRILESCU**

GÂND PENTRU MAMA

De câte ori, măicuță,
la tine mă gândesc,
mă prinde dimineața
și-ncerc să-mi definesc
cum ai făcut tu viața
să-ți fie minunată
și clipa fericită
să vină de îndată?
Ce strategie, mamă,
ce farmec ai de plăci?
Cum viața-ți nu-i o dramă,
pe toți tu îi atragi?
Și cum de poți tu oare
pe toți să îi subjugi?
Spune-mi misterul care
te face să-i învingi.

Cum te ridici tu oare
și cum tu te cobori,
când stai cu fiecare
de vorbă uneori?
Te rog să-mi dai țarie,
ca tine vreau să fiu,
să-mi umplu-n bucurie
cugetul meu cel viu.

De multe ori, măicuță,
la tine mă gândesc,
știu că ești necăjită,
dar sincer te iubesc!
Poate că soarta vieții
n-a fost așa de bună,
și-n anii tinereții
a vrut să mă răpună.
Dar uite-acum năravul
departe s-a tot dus,
nu mai fac pe grozavul,
mândria mi-a apus.
Și azi așa vrea, mămică,
trezit din visul meu,
să vezi cum mă ridică
voința ta mereu.

Cu păr bălai și ochii
frumoși ca niște stele,
obraji ca două rodii,
m-ai scos din doruri grele.
Vorbind cu vocea-ți calmă
m-ai dojenit mereu,
să îmi schimb a mea karma
slujind pe Dumnezeu.
Și îmi spuneai, mămică,
să merg pe drumul drept,
căci viața-ți se ridică
de-nevți și ești deștept.
De câte ori, măicuță,
la tine mă gândesc...
De drag că mi-ai dat viață,
îți spun că te iubesc!

**Corneliu
CRISTESCU**

REGĂSIRE CELESTĂ

Într-o noapte am visat
Un vis lung și minunat...
Se făcea că tot zburam,
Către cer mă înălțam
Și pluteam pe-un nor de mai
Către porțile de ...RAI.

Și-am ajuns în fața lui,
În fața CREATORULUI...
Care m-a-ntrebat așa:
- „Ce-ai făcut cu viața ta?”
- DOAMNE, am zis, cu voia Ta,
Viața mea s-a scurs așa...

N-a rămas nimic din ea...
Am trăit cum am putut,
Bucurii n-am prea avut,
Rău la nimeni n-am făcut,
Dar nici bine, DOAMNE, ascultî?,
N-am putut să fac la mulți.

Nu am avut prea mulți bani,
Ca să dau și la sărmani.
Nu mi-a prisosit mănăcare,
Ca să dau la cel ce n-are.
Băutura ce-am avut
Nu mi-a ajuns de ...băut!

În viață cât am trăit,
Funcții mari eu n-am primit,
Pe nimeni n-am fericit,
Dar pe nimeni n-am strivit...
De gândit, am mai gândit,
Cu mintea-mi am iscodit,

Iar în viață am încercat,
Să-nțeleg ce ai creat...
Și-am mai încercat, firește,
Ca omul care gândește
Și mi-am tot imaginat.
Uneori, Te-am contestat.
Pentru asta-s ...vinovat!

Că mi-ai dat, cu mintea mea
Trebuia să fac ceva...

Însă, DOAMNE, nu mi-o lua,
Să-mi servească la ceva,
Să-nțeleg ce vrei Mata.
E-o sfidare așa ceva?
Dacă iar Te-am supărat,
Desigur, sunt vinovat!

Am dorit să Te contempul,
Ți-aș fi construit și-un templu,
Însă banii, spun așa,
Banii-s ochii ...altcuiva!
DOAMNE, vorbesc cu păcat.
Sunt, desigur, vinovat!

Am dorit să scriu ceva,
Nu m-a citit nimenea...
Niciun rând sau vers integru,
N-au rămas, să fiu celebru.
În știință-am încercat,
Formule Ți-am decriptat...

Veșnic am fost contestat
Și nimic nu s-a aflat!
Din viața-mi, într-un cuvânt,
Nimic nu e pe pământ...
În afară doar de ei,
Cei doi copilași ai mei...

Când o fi și-o fi, m-oi duce,
Va rămâne doar o ...cruce.
DOAMNE, vreau să fiu al tău!

Zice-atuncea DUMNEZEU:
„- **AI O CRUCE, EȘTI AL MEU!**”

Soarele-mi bătea pe față...
M-a trezit de dimineață
Și m-a readus la ...VIAȚĂ.

Mihaela- Mariana CAZIMIROVICI

Lansare de carte: ianuarie 2015

Aer

Editura AMANDA EDIT, 2015

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Redactori: Gheorghe INDRE
Cornelia POPESCU
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

Conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar aparține în exclusivitate autorilor
Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro

Constantin ENESCU

CULTURĂ PRINTRE GRATII

Din academia penitenciară
Pseudoștiința astăzi se strecoară
Prin lucrări create în mare șuvoi
Ce ajung păstrate-n lada de gunoi!

Pseudoștiința pe bani cumpărată
De mai marii hoți, azi e sechestrată
Să diminueze anii de închisoare
Ca toți mafioții să iasă la soare...

De mai marii hoți azi sunt insultate
Prin cărți măsluite minți iluminate,
Care stau în umbră și greu și trăiesc
Și în nepuțință nu se dumiresc...

Prin cărți măsluite haosul persistă,
Că pentru borfași e legală pistă
De a ține țara săracă, incultă
Să suporte jugul care o insultă...

Că pentru borfași legea e părtașă
Și le dă porțițe, chiar de-i ucigașă,
Ca ei să prospere prin delapidare
Iar țara să piară prin deposedare...

Din academia penitenciară
Cărțile smintite ies și se stecoară
În medii curate de pură știință
Ce aduc culturii gravă umiliință!

**Dorian
IONESCU
PASCAL**

MARELE TĂCUT

Mart 20 oct. 2015, ora 03:56 a.m.

După 27 de ani de reclusiune pe traseul subtil IMGB – Vila Minovici – Vulcanii Noroioși (București – Buzău), cel Așteptat spuse:

- Purific fotografiile engramei B. Obama
- Purific fotografiile engramei
- Purific fotografiile

Tunelul vibra. Săpat la 6 km adâncime, tunelul în formă de triunghi neconvențional avea la baza vilei la 6001 m o piramidă răsturnată unde erau inscripționate numele Eroilor Martiri ai războiului parapsihologic, literele numelor fiind de aur, platină, diamant, deuteriu sau uraniu.

În curtea vilei, 18 câini din rasa Pointer păzeau cu vigilență cele 6 intrări care duceau spre Piramida răsturnată. 6006 soldați care semănau leit cu Burebista, apărau cu prețul vieții Pasajul de Marmură de orice nepofit. Dincolo de trecerea Pasajului de Marmură, Canalul de apă era gol. Ultimul obstacol în Camera numită Piasa de Onix: Marele Medium tăcut pronunță tahionic:

- Purific.

Terminat: mart 20 oct. 2015, ora 04:36 a.m.

Min DRĂGHICI

CORCODUȘA

În familia în care relatez, o întâmplare
Nu-i, desigur, oarecare.

Ei, doi, sparg semințele de mei...

Întrebă pe el perușă:

- Cine-i Corco?
- Logic, sigur, e mămica!
- Și fetița Mugurel?
- Iar nu știi? E Corcodușa!

Logic zic – și tăticu' ... Corcoduș.

Ați citit ce v-am tradus... Dialog între peruși.

ANUNȚ

Cercul LITERAR ING

a început colectarea de date pentru redactarea
Dicționarului Inginerilor Scriitori și Publiciști
Contemporani,
care urmează să fie publicat de
Editura AGIR.

Pentru aceasta vă rugăm să ne trimiteți următoarele date:

- Nume, prenume, o fotografie și numărul Legitimății AGIR;
- Instituția de învățământ superior absolvită cu diplomă de inginer și promoția;
- Lucrări literare publicate / Editura / anul (poezie, epigramă, proză, teatru, eseu, istorie literară, critică literară, recenzie, istorie a ingineriei, referințe publicate etc.);
- Reviste literare și culturale la care ați colaborat sau colaborați.

Adrese e-mail: ganea007@yahoo.com;
nvasile54@gmail.com

